

РЕШЕНИЕ

№ 179

гр. София, 12.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 20.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7319** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 – 178 от АПК вр. с чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

Образувано е по жалба на В. Е. С. ЕГН [ЕГН], чрез адвокат Х. Р. срещу Заповед № 165/25.06.2021г., издадена от мл. автоконтрольор в група 01, 02 сектор в отдел ПП при СДВР, упълномощен със Заповед № 513з-1618/2018г. на Директора на СДВР С., по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП, с която му е наложена принудителна административна мярка - временно отнемане на СУМПС №[ЕИК] до решаване на въпроса за отговорността, но за не по-вече от 18 месеца.

В жалбата се твърди, че заповедта за прилагане на принудителна административна мярка е незаконосъобразна и немотивирана, издадена при съществени процесуални нарушения. Според жалбоподателя заповедта не е съответна на целта на чл.22 от ЗАНН и не е спазена изискуемата форма, като се твърди, че не са посочени фактически и правни основания за издаването и.

В съдебното заседание по делото жалбоподателят се представлява от адв. Д., преупълномощена от адв. Р., като поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът, редовно призован за с.з., не се явява, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

СГП не изпраща представител.

Административен съд София-град, III отделение, 7 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С представената по делото заповед № 165/25.06.2021. на В. Е. С. е наложена ПАМ „Временно отнемане на свидетелството за управление на МПС“, за това че 25.06.2021г. в 21:07 часа, в [населено място], на [улица] с посока на движение от ул. Е. С. към ул. Х. И. е управлявал л.а. „Пежо 206“ с Рег. [рег.номер на МПС] , собственост на А. Б. С.. На така описаното място е спрял за извършване на проверка от служители на СДВР, при която се установява, че С. отказал да бъде изпробван за установяване наличието на наркотични вещества или техните аналози с техническо средство Д. Тест 5000 модел ARKD 0049, поради което му е издаден и талон за медицинско изследване № 087132. С. е отказал да даде и кръвна проба за извършване на химически лабораторен анализ на пробата.

Нарушението е било квалифицирано като такова по чл.174 ал.3 пр.2 ЗДвП.

За така описаното нарушение на жалбоподателя е съставен АУАН серия ГА № 382594/25.06.2021г., който е надлежно връчен на В. С. и същия го е подписал без възражения.

На 25.06.2021г. административния орган издал оспорваната заповед, приемайки, че В. С. е нарушил разпоредбата на чл. 174, ал. 3, предл. 2-ро от ЗДвП, като е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване на употребата на алкохол или друго упойващо вещество, или не е изпълнил предписанието за медицинско изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му. Заповедта е връчена лично на жалбоподателя на същата дата – 25.06.2021 г.

Жалбата срещу горесцитираната заповед е до Административен съд София - град с вх. № 513000-40385/13.07.2021г. по описа на ОПП-СДВР т.е. същата е подадена в срок от лице с правна легитимация.

С оглед така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 140, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на ИАА на така посочените основания, като не се ограничава само с основанията посочени от оспорващия.

Съдът намира, че оспорения административен акт е издаден от компетентен орган и в изискваната от закона форма.

Съгласно чл. 172, ал.1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, ал.1 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност. Оспорвания акт е издаден от младши автоконтрольор , 01 група, 01 сектор при отдел “ПП” - СДВР в това му качество и е налице необходимата компетентност, съгласно заповед № 537з-1618/26.02.2018 г. на Директора на СДВР, вр. заповед № 8121з-1524/09.10.2016г. на Министъра на вътрешните работи.

В обжалваната заповед изрично е посочено, че същата се основава на обстоятелствата, подробно изложени в съдържанието на акта за установяване на административното нарушение и с оглед наличието на всички реквизити предвидени в разпоредбата на чл.

59, ал. 2 от АПК, следва да се приеме, че е издадена в предвидената от закона форма. Настоящият състав не констатира при издаване на обжалваната заповед да е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствени правила и противоречие на материалноправни норми. Не е налице нарушение на разпоредбите на чл. 34 и чл. 35 от АПК.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения спрямо водач, за който се установи, че управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване се прилага принудителна административна мярка "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство" до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца. Съгласно цитираната разпоредба при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

При тази законова регламентация, необходимата материалноправна предпоставка за налагане на мярката, е установено по надлежен ред управление на МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или е под въздействието на друго упойващо вещество, както и при отказ да бъде проверен с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване, какъвто е конкретния случай. В съставения на жалбоподателя акт за нарушение, е записано, че нарушителят е управлявал МПС на 25.06.2021г. и при извършена проверка от полицейските служители отказва да бъде изпробван техническо средство Д. Тест 5000 модел ARKD 0049, като на нарушителя бил издаден талон за кръвна проба до ВМА от младши автоконтрольор Б. В. служител на СДВР.

Констатациите на административния орган не са оборени по надлежния ред от страна на жалбоподателя, в чиято тежест е да докаже твърдяната от него липса на материалноправните предпоставки за издаване на оспорения административен акт.

Неоснователни са направените в жалбата възражения, че при издаването на оспорената ЗППАМ е допуснато съществено процесуално нарушение, като не е посочено мястото, часът и датата на извършеното нарушение. Цялостната фактическа обстановка, вкл. Датата, мястото и часът на извършеното нарушение са посочени в издадения на нарушителя АУАН.

По повод извършено от жалбоподателя нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП, установено с АУАН серия GA № 382594/25.06.2021. , за който е издадено и НП № 21-4332-013876 от 08.07.2021г., компетентният орган законосъобразно е приложил предвидената в чл. 171, т. 1, буква „б“ от ЗДвП принудителна административна мярка.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно от АПК, съдът

Р Е Ш И:

Отхвърля жалбата на В. Е. С. ЕГН [ЕГН], чрез адвокат Х. Р. срещу Заповед № 165/25.06.2021г., издадена от мл.автоконтрольор в група 01, 02 сектор в отдел ПП при СДВР за прилагане на принудителна административна мярка, с която на същия е наложена принудителна административна мярка на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, като неоснователна.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: